

med en fri Beslutning af Kommunalbestyrelserne i disse Kommuner, og det forekommer mig dog, at Kommunalbestyrelserne rundt om i de enkelte Kommuner maa have bedre Betingelser for at skønne over, om Huslejerestriktioner er nødvendige indenfor Kommunens Grænser, end Rigsdagen. Naar Kommunerne har taget det Standpunkt ikke at ville have Huslejeloven til at virke længere end til 1. Juni 1923 og har bibeholdt Kontrolbestemmelserne til 1. Maj 1924, saa er det af egen fri Beslutning, de har taget dette Standpunkt, og saa finder jeg ikke, der er nogen som helst Anledning for Rigsdagen til at paaoktrojere dem Kontrolbestemmelser ogsaa i Fremtiden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Heilesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Heilesen: Med det ærede Medlem Hr. Slebsager er jeg enig i det Synspunkt, at det bør være Kommunerne, der her har Afgørelsen. Men efter den Lovgivning, vi nu har, har de netop ikke Afgørelsen, fordi de ikke har nogen som helst Mulighed for at indføre nogen som helst Kontrolregler efter 1. Maj 1924 i de Kommuner, hvor Huslejenævnene er bortfaldet fra 1. Juni 1923; og derfor maatte just det ærede Medlems eget Synspunkt føre lige til det modsatte Resultat af det, han her kæmper for.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou skal jeg takke for hans Kompliment til min faglige Dygtighed, ganske særlig for, at han i den Anledning betegnede mig som højtæret — en alt for stor Ære. Men jeg tillader mig nu at mene, at naar det blev mig, der kom til at formulere den Paragraf, skyldtes det den Omstændighed, at det var fra vor Side, Forslaget blev fremsat. Jeg har nævnt Landstingets Forhandlinger for at illustrere, hvordan det konservative Parti den Gang saa paa den Paragraf, og det ærede Medlem kan ikke klare det med at sige, at jeg taler om Landstinget, naar han taler om Folketinget, for i Landstinget talte det ærede Medlems Partiordfører paa Partiets Vegne og gav derigennem Udtryk for, hvordan Partiet den Gang saa paa den Paragraf.

Men jeg hilser med Glæde den Forandring, der aabenbart er foregaaet i det konservative Folkeparti, og haaber, at Partiet maa udvikle sig kraftigt i samme Retning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Slebsager har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Det ærede Medlem Hr. Heilesen er ganske paa Vildspor. De Kommuner, hvor Huslejeloven ophørte i 1923, vidste nemlig, hvad de gik ind til, vidste, at i det Øjeblik Huslejeloven ophørte den 1. Juni 1923, havde de Kontrolbestemmelser til 1. Maj 1924 og ikke længere, og hvis de havde haft noget Ønske om at have Kontrolbestemmelser med Huslejen længere ud i Fremtiden, havde de selvfølgelig beholdt Huslejeloven til 1. Maj 1924, hvorefter de kunde have beholdt Kontrolbestemmelserne til 1. Maj 1925. Disse Kommuner vidste nøje, hvad de gjorde baade med Hensyn til Huslejelovens Ophør og med Hensyn til Kontrolbestemmelsernes Ophør, og det forekommer mig, at vi ikke skulde være klogere paa Kommunalbestyrelsernes egne Forhold paa Boligomraadet, end Kommunalbestyrelserne selv har været.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Heilesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Heilesen: Det, som er Kærnen i Diskussionen mellem det ærede Medlem og mig, er, om man vil give Kommunalbestyrelserne fuld Frihed til at afgøre, om de vil have en Huslejevovgivning eller ikke. At Kommunalbestyrelserne muligvis tidligere under andre Forhold, under helt andre Forudsætninger har truffet en vis Bestemmelse, synes dog ikke at burde udelukke fra, at Lovgivningen nu giver dem fuld Frihed til at træffe den Bestemmelse, de ønsker, og derfor maa den, der er Tilhænger af det kommunale Selvstyre, netop staa paa det modsatte Standpunkt af det, det ærede Medlem Hr. Slebsager staa paa, nemlig det, som hævdes fra vor Side.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg begriber ikke, at det ærede Medlem Hr.